

/slovo při půlnoční 24. 12. 2011 sbor Praha 4 – Krč/

Sestry a bratři, milí přátelé,

sešli jsme se zde v tuto jedinečnou, posvátnou noc, abychom slavili narozeniny Ježíše Krista, svého Vykupitele a Pána.

Smyslem Vánoc je setkání a obdarování. Setkávají se v betlémské jeskyni , ve stáji prostí a bezejmenní **pastýři** – tehdejší námezdní dělníci, o které tenkrát kromě jejich každodenní dřiny nikdo nestál, s Božím Synem. Nečekali to, byli v práci – na kamenitých kopcích se svými stády, nejsou na takové setkání připraveni, nemají s sebou nic jiného než otevřené, nadšené nitro, srdce dítěte, které věří v zázraky. Naše drsná pozemská realita se protíná s nehmotným, duchovním světem, naše omezenost s nekonečnem, naše slabost a smrtelnost s věčností. S jedinečným děťátkem Ježíšem se setkávají také **mudrci** z východu, kteří si od své cesty mnoho slibovali. Ti vyrazili na svou dalekou pouť s očekáváním setkání, chtěli najít nového Krále, vždyť vyčetli z postavení hvězd, že se narodil někdo významný. Proto šli nejprve do vladařova hradu v Jeruzalémě. Když král, tak jistě v královském paláci. Ale – že ho najdou v chlévě?! Položeného na seně v kamenném krmítku pro zvířata, pro dobytek?! ... Hvězdopravci = astrologové čekali /na rozdíl od pastýřů/ setkání s králem, dychtivě očekávali něco mimořádného, ale měli o tom zcela jinou představu. Před Bohem vtěleným v bezbranné dítě se setkávají prostí, nevzdělaní pastýři a bohatí, nejvzdělanější muži – elita tehdejšího světa. Kristus přišel pro všechny lidi – všech společenských a sociálních vrstev, všech národů a ras. Pastýři jsou v Bibli bezejmenní. A kupodivu vznešení mudrci také! Nejsou v Bibli zaznamenána jejich jména. /To až pozdější církevní tradice je nazvala Kašpar, Melichar a Baltasar./ Jako by nám tato skutečnost chtěla říci: Před Bohem jsme si všichni lidé rovni, bohatí i chudí, prostí i vzdělaní, obyčejní lidé i mocní a vlivní tohoto světa. Setkání. Setkání nejružnějších lidí s Králem králů, setkání lidí navzájem – lidí, kteří by se bez Krista nikdy nepotkali.

Druhým smyslem Vánoc je obdarování. Především Bůh nás obdarovává, dává sám sebe, dává nám svou lásku, vtělenou do betlémského dítěte. Na znamení tohoto největšího daru se i my navzájem obdarováváme. Nezáleží ani na

množství ani na finanční hodnotě darů a dárků. Nikdy ničím nepřekonáme ten nejdražší a nejvzácnější dar – dar Boha nám lidem.

Ať jsou tyto vánoční svátky pro vás setkáním a obdarováním. Setkáním s Bohem, s jeho láskou v Ježíši Kristu a setkáním nás lidí navzájem v míru, pohodě a přátelství. A kéž jsme obdarováni – druhými lidmi i samotným Bohem. Krásné, požehnané Vánoce!